

Arrest

nr. 59 164 van 1 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 7 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 februari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Adguri (Arghakhanchi district). Sinds 2052/2053 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1995-1997 volgens de Gregoriaanse kalender) bent u lid van Nepali Congress Party (NC). U was actief in het districtscomité en verantwoordelijk voor ledenwerving. In 2058 (2001-2002) werd u tevens lid van Tarun Dal, een zusterorganisatie van NC. In 2061 (2004-2005) werd u gedurende drie jaar de districtsvoorzitter van Tarun Dal. Als lid van NC en later als voorzitter van Tarun Dal werd u sinds 2053 (1996-1997) in uw district bedreigd door de Maobadi (maoïstische strijders in Nepal) die u vroegen uw politieke activiteiten te staken. Als gevolg hiervan vertrok u in 2053 (1996-1997) naar Kathmandu waar u

sindsdien verbleef. U verbleef tevens geregeld in Butawal. Noch in Kathmandu, noch in Butawal zocht u werk. U werd onderhouden door uw vrouw en uw vader. Sinds 2053 (1996-1997) keerde u enkel naar Adguri terug tijdens de verkiezingen van 2056 (1999) en 2064 (2008). U verbleef toen een twintigtal dagen in Adguri. Wanneer u tijdens die verkiezingsperiodes in Adguri verbleef, werd u door Maobadi verbaal bedreigd. Er werd u gevraagd uw politieke activiteiten stop te zetten en in het jaar 2064 (2007-2008) vroegen de Maobadi u 500.000 Nepalese roepies te betalen. Omwille van de bedreigingen van 2064 (2007-2008) besloot u uw vlucht uit Nepal te regelen. Omdat uw smokkelaar niet eerder uw reis kon regelen, verliet u pas eind januari 2010 Nepal, richting België waar u op 1 februari 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van volgende documenten: uw Staatsburgerschapkaart (Nagarikta Pramanpatra – vergelijkbaar met een identiteitskaart), uw lidkaart van Tarun Dal, uw likaart van NC, uw huwelijksakte, een verwantschapsattest met uw vrouw, de geboorteakte van uw dochter, een attest van Tarun Dal betreffende uw activiteiten voor deze beweging en de problemen die u kende met de Maobadi, een attest van NC betreffende uw activiteiten voor deze partij en het feit dat u uw dorp moest verlaten omwille van problemen met Maobadi, een attest van Human Rights Organization of Nepal volgens welke u actief was voor deze organisatie, een brief van Youth Communist League (YCL) (dd. 28.5.2064, 14 september 2007) waarin ze om geld vragen en een Belgisch medisch attest met de resultaten van een bloedonderzoek.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u zich momenteel in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst kunt beroepen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de moeilijkheden die u in het verleden in Nepal met de Maobadi verklaarde gekend te hebben, wat het hoofdmotief vormde voor uw vertrek uit Nepal, heeft u immers niet aannemelijk gemaakt dat u zich vandaag niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om nieuwe aanvaringen met de Maobadi uit de weg te gaan. Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat uw problemen met de Maobadi in Nepal beperkt bleven tot het Arghakhanchi district, waar u van afkomstig bent. Tevens moet worden benadrukt dat u verklaarde sinds 2053 (1996-1997) in Kathmandu en Butawal te hebben gewoond. U keerde sindsdien slechts naar Adguri terug tijdens de verkiezingsperiodes van 2056 (1999) en 2064 (2008). U verbleef daar toen een twintigtal dagen, tijdens dewelke u opnieuw bedreigd werd door de Maobadi. U heeft helemaal niet aannemelijk gemaakt waarom u niet langer in Kathmandu of Butawal kon verblijven om verdere problemen met de Maobadi te vermijden. Sinds uw vertrek uit Adguri in 2053 (1996-1997), kende u immers enkel problemen tijdens de verkiezingsperiodes van 2056 (1999) en 2064 (2008), toen u gedurende enkele dagen terugkeerde naar uw regio, het Arghakhanchi district. Noch in Kathmandu, noch in Butawal kende u ooit problemen met de Maobadi (CGVS, p.9). U gaf in dit verband zelf te verstaan dat uw problemen met de Maobadi beperkt bleven tot het lokale niveau (Arghakhanchi district) (CGVS, p. 9). Toen u gevraagd werd waarom u zich dan niet blijvend in Kathmandu, Butawal of elders in Nepal kon vestigen, stelde u niet langer in Kathmandu of Butawal te kunnen blijven omwille van financiële redenen. U beschikte niet over werk op deze plaatsen en was derhalve niet in staat voor uzelf en uw familieleden te zorgen (CGVS, p. 9 en 10). U stelde bovendien ook nooit in Kathmandu of Butawal naar werk gezocht te hebben. Als reden hierover antwoordde u dat u er toch nooit werk zou gevonden hebben aangezien u niet over de nodige kwalificaties en technische vaardigheden beschikt (CGVS, p. 9 en 10). Het betreft hier evenwel socio-economische motieven die op zich geen verband houden met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u sinds de laatste bedreigingen van 2064 - u situeerde deze voor de Grondwetgevende verkiezingen van 10 april 2008 - tot januari 2010 wachtte om Nepal te verlaten en asiel te vragen in België. Het feit dat u nog meer dan anderhalf jaar in Nepal verbleef, noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven te relativiseren.

Tenslotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en dat van uw gezin staat immers niet ter discussie, net zo min als uw politiek activisme en het feit dat de Maobadi u in 2064 (2007-2008) 500.000 Nepalese roepies vroegen. Uw documenten

doen echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u reeds sinds 2053 (1996-1997) probleemloos in Kathmandu en Butawal verbleef en bij terugkeer Nepal over een intern vestigingsalternatief beschikt. Wat betreft uw medisch attest met de resultaten van een bloedonderzoek dient tot slot te worden vastgesteld dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria vermeld in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker wijst op *“de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen (“B.S.”, 12 september 1991) en artikel 62 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied [lees: grondgebied], het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980”* en voert aan *“Dat de negatieve beslissing van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen derhalve niet, minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn citizenship card voor en toont bijgevolg op afdoende wijze zijn identiteit aan. Verzoeker verklaarde een eigen paspoort te hebben gehad, maar dat het door de smokkelaar werd afgenomen en hij met een vals paspoort met Frans toeristenvisum naar Europa reisde. Gezien verzoeker in het bezit was van een eigen paspoort, wat hij niet voorlegt, en hij geen problemen kende met de Nepalese autoriteiten, maakt verzoeker allerminst de noodzaak van een illegale en risicovolle reis naar Europa aannemelijk. Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af over zijn reisweg. Immers, bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij zonder de begeleiding van een smokkelaar van Delhi naar Parijs te zijn gevlogen met een vals paspoort, terwijl hij tijdens het verhoor door de commissaris-generaal stelde met een smokkelaar naar Parijs te zijn gevlogen.

3.2. Verzoeker meent dat hij erkent dient te worden *“als politiek vluchteling”* nu hij door de Maoïsten wordt bedreigd omwille van zijn politieke activiteiten.

3.3. Verzoeker legt lidkaarten en attesten van Tarun Dal en van de Nepali Congress Party (NC) voor. Evenwel, partijgetuigenissen hebben geen officieel karakter zodat hun bewijswaarde slechts relatief is, te meer nu ze, net als het attest van de Human Rights Organization of Nepal, zijn opgesteld op vraag van verzoeker, in het kader van zijn asielaanvraag.

3.4. Voor zover verzoekers problemen met de Maoïsten geloofwaardig zijn, wijst de Raad erop dat om internationale bescherming te worden toegekend onder meer vereist is dat men de bescherming van het land van herkomst niet kan of wil inroepen. Wanneer de vervolging tot een bepaald landsdeel beperkt is, kunnen het statuut van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus dan ook geweigerd worden om de enkele reden dat de vreemdeling zijn toevlucht in een ander landsdeel kan zoeken, indien men dit, rekening houdend met de omstandigheden, redelijkerwijze van hem kan verwachten (RvV 10 juli 2007, nr. 645).

3.5. Verzoeker verklaarde tijdens het verhoor dat zijn problemen met de Maoïsten lokaal gesitueerd zijn, zijnde in zijn district van herkomst (zie CGVS-verhoor, p. 9). Hij werd immers enkel verbaal bedreigd bij zijn korte verblijven in Adguri naar aanleiding van de verkiezingen in 1999 en 2008. Dit ondermijnt aldus de bewijswaarde van de voorgelegde met de handgeschreven en onvertaalde, brief van de Maoïsten daterend van 2008 waarin van hem een grote geldsom wordt geëist. Waar verzoeker meent dat hij het recht heeft *“om in zijn district te blijven gezien zijn sociale bindingen en wanneer hij dit niet kan, kan hij zijn land verlaten om elders bescherming te vinden”* en *“Hij verlaat dus niet zijn land wegens economische problemen. Verzoeker heeft geen economische problemen in zijn streek Adguri en hij verlaat Adguri wegens de politieke situatie”* gaat hij in tegen zijn eigen verklaringen sinds de verkiezingen in april 2008 geen problemen te kennen met de Maoïsten in zijn geboortestreek. Daarbij verbleef hij sinds 1996-1997 in Kathmandu en Butawal, waar hij geen problemen kende (zie CGVS-verhoor, p. 9). Hij levert als zodanig zelf het bewijs van een -indien nodig- vestigingsalternatief. De moeilijke werkgelegenheid en socio-economische motieven kunnen bezwaarlijk de mogelijkheid van interne hervestiging te niet doen, te meer gezien verzoeker eveneens verklaarde nooit werk te hebben gezocht in Kathmandu, noch Butawal. De opmerkelijke bewering uit het verzoekschrift *“Overigens is er geen enkele zekerheid dat verzoeker ook zal gevonden worden buiten Adguri”* ondersteunt voorts de mogelijkheid van interne hervestiging.

3.5.1. Derhalve blijkt uit bovenstaande dat, voor zover zijn lokale problemen met de Maoïsten waarachtig zijn, verzoeker deze kan ontlopen door zich elders in Nepal te vestigen.

3.6. Voorts haalt de commissaris-generaal terecht aan dat de ernst van verzoekers problemen met de Maoïsten ernstig wordt ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker na de dreigementen van april 2008 tot januari 2010 wachtte om Nepal te verlaten.

3.7. Tot slot staven de huwelijksakte, een verwantschapsattest en de geboorteakte van zijn dochter verzoekers identiteit, maar tonen ze evenmin aan dat verzoeker een vrees voor vervolging heeft, laat staan dat hij geen intern hervestigingalternatief heeft.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.3. In zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient hij elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Uit de objectieve informatie uit het administratief dossier blijkt dat, indien de veiligheidssituatie in Nepal tijdens de burgeroorlog wisselend was en regionaal verschilde, er sinds 2006 in Nepal niet langer sprake is van een binnenlands gewapend conflict (zie *“Subject related briefing Nepal: De veiligheidssituatie in Nepal”*, 29.03.2010). Verzoeker meent echter dat *“de situatie in Nepal ernstig is gewijzigd. Welnu er gebeuren nog altijd zware invallen en onrustverstoringen door de maobadi”*, maar laat na deze boude bewering te onderbouwen met objectieve elementen. Derhalve blijft de conclusie uit de objectieve informatie staande.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker geenszins ernstig is wanneer hij meent dat *“de motivering van de beslissing van het CGVS, geen steek houdt en minstens getuigt van zeer onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier”* nu de commissaris-generaal zijn beslissing afdoende heeft gemotiveerd en rekening heeft gehouden met alle elementen die door verzoeker in onderhavige procedure werden aangebracht. Overigens is het verzoekschrift onzorgvuldig waar het meent dat de commissaris-generaal verzoekers echtgenote *“het statuut van vluchteling of het statuut van subsidiair beschermde geweigerd”* heeft nu verzoekers echtgenote zich, volgens verzoekers verklaringen, in Nepal bevindt en geen asielaanvraag in België heeft ingediend (zie CGVS-verhoor, p. 2).

6. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de medische problemen van verzoeker geen uitstaans hebben met zijn asielaanvraag.

7. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK